

Zondag 7 augustus de jaarlijkse bootjeswedstrijd in de Langeraarse plassen. Angstvallig al de gehele week de weersvoorzichten in de gaten gehouden, want veel wind op deze plassen kan flink verraderlijk zijn. De situatie van enkele jaren geleden, waarbij zelfs 1 roeiboot schipbreuk leed en zonk, wilden we niet nog een keer meemaken.

De vooruitzichten waren toch wel een flinke wind uit het zuidwesten, kracht 4-6. Met droog en zonnig weer. Nou de wind hebben we gekregen, maar regen dus ook. Daar ieder verantwoordelijk is voor zijn eigen visplek en dus een vrije keuze qua zitplek heeft, kan een ieder bepalen hoeveel rekening hij houdt met de wind. Diverse deelnemers kozen ervoor in de luwte van de begroeiing te blijven, maar ook diversen kozen ervoor om het ruime sop te kiezen. 's ochtends vroeg bij aanvang leek er nog geen vuiltje aan de lucht, maar naarmate de ochtend vorderde nam de wind in volle hevigheid toe.

Het leuke van deze plassen is dat je nooit weet waar de vis zich bevindt. Dan hebben we het met name over de zware jongens. Het is heel goed mogelijk dat de plekken waar vorige jaren de winnaars vandaan kwamen dit jaar heel weinig vis oplevert. Navraag bij Dr. Lek leerde dat er de afgelopen tijd weinig brasem werd gevangen, maar wel heel veel kleine vis. Helaas bleek dat ook vandaag het geval. Vissend met dikke wormen, waar normaal gesproken de kleine vis moeite mee heeft en dus links laten liggen, werden nu in zijn geheel verzwolgen. Slechts diegene die enkele brasems wisten te vangen kwamen aan redelijke gewichten, maar echt groots was het niet. De gewichten van voorgaande jaren werden bij lange na niet gehaald.

Wat wel opviel, na afloop uiteraard, is dat de meeste brasems gevangen werden door degenen die de luwte hadden opgezocht. Hoewel hier niet meer als 50 cm. water staat bevonden zich daar de brasems. De omstandigheden noopten enkele deelnemers al vroegtijdig te stoppen, omdat de stokken, waarmee de boten verankerd lagen door de wind en de deining uit de grond werden getrokken en dus met geen mogelijkheid meer op de juiste plek teruggezet konden worden. Deze waren dus genoodzaakt om te stoppen en een poging te wagen naar de overkant te komen. Dit viel niet mee. De schrijver van dit stuk deed er meer dan 3 kwartier over om terug te komen. Dan zou toch een motortje een uitkomst zijn.